

второ-то не могат да иматъ родителный притяжательный, а иматъ толко прилагателны притяжательны както: мѡй, теѡй, нѡшѡ вѡшѡ, двоиств. нѡю, вѡю. Напротивъ това трето-то лице има толко род. притяж. както ѳгѡ; ѳхѡ наприм. ѳынѡ ѳгѡ, ѳтѣцѡ ѳхѡ.

Притяжательно-то своѡ ся употребява за вси-те три лица сирѣчь на мѣсто мѡй, теѡй и ѳгѡ. Часто тыя мѣстоименія ся замѣняватъ со съкратены-те личны мѣстоименія мѡ ти си, както: мѡти ми, сынѡ ти цѡрстеѡ си, вмѣсто мѡти мѡѡ, сынѡ теѡй, цѡрстеѡ своѡ.

3. Родител. приимать имена-та' кога показватъ часть отъ цѣло-то, таже число, множество мѣра. както: чѡша воды, ѡкрѣхѡ хѡѣба, множество людѡй, гѡрсть мѣкѡй, стадо ѳвѣцѡ, ѳѡка мѡсла, ѡршѡнѡ сѣкнѡ.

Много дѡврѣ трѣбе да стѡичаваме израженїѡта: дѡждѡ мнѣ хѡѣба, дѡждѡ мнѣ воды и проч. отъ дѡждѡ мнѣ хѡѣбѡ, дѡждѡ мнѣ вѡдѡ; зашо първо-то показва часть, а второ-то цѣло извѣстно количество. Първо-то соотвѣтствѡва на наше-те; дай ми мало хѡѣбѡ, дай ми мало вода; а друго-то со: дай ми го хѡѣбѡ-а дай ми а вода-та.

4. Послѡ сравнителны-те и превосхо-